

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-01-2022

«Mireu, jo us envio com ovelles enmig de llops: sigueu astuts com les serps i innocents com els coloms. Aneu alerta amb la gent: per causa meua us portaran als tribunals i us assotaran a les sinagogues, i us conduiran davant els governadors i els reis perquè doneu testimoni davant d'ells i davant els pagans. Quan us hi portin no us preocupeu del que haureu de dir ni de com parlareu: en aquell moment direu allò que us serà inspirat, perquè no sereu vosaltres qui parlareu, sinó que l'Esperit del vostre Pare parlarà per mitjà vostre» (Mateu 10,16-20).

Jesús és conscient de les penalitats, de les situacions de conflicte, de les persecucions a què poden ser sotmesos els deixebles. Però ell desitja que abandonin la lògica de la pura oposició, que "es disfressa de llop" per vèncer els llops.

Jesús demana senzillesa, cosa que no s'ha de confondre amb la ingenuïtat. Els senzills són els que saben anar a allò essencial, captant el "cor profund" dels esdeveniments, fins i tot dels més dolorosos.

Jesús demana prudència. El prudent mai no entra en conflicte. El que és prudent desconfia del primer que li passa pel cap, i no confon el que sent amb el que és correcte fer.

Com que el discerniment és necessari en les opcions importants de la vida, és essencial adquirir i practicar la virtut de la prudència. La prudència ocupa el primer lloc entre les virtuts cardinals: persegueix, efectivament, el bé de la raó, que és el bé de l'home; dóna a conèixer i practicar allò que és bo.

La prudència no és un fre que mortifica la creativitat i l'entusiasme; més aviat demana una elecció ràpida i generosa. Amb tot, la persona prudent no està satisfeta que el final sigui el correcte. La prudència és la virtut de la concreció.

Magdalena Aulina va ser una dona de gran prudència. Sabia escoltar, no es conformava en sentir. Sabia mirar, no es limitava a veure.

Era summament prudent en allò que deia. Mesurava les paraules, reflexionava bé abans de parlar. Algú l'ha definida com a "silenciosíssima".

Magdalena va practicar la prudència en l'exercici de l'autoritat, conreant el servei i el respecte per a tots i cadascun, infont optimisme i confiança en les persones. Sotmesa a crítiques i proves, era prudent en les seves decisions, convidant a la moderació i evitant tota exasperació, triant més aviat el silenci, però sempre estimant i buscant la veritat.

Magdalena vivia de manera heroica la virtut de la prudència, perquè era una persona equilibrada i serena, fins i tot davant de les malalties i les adversitats de la vida. No perdia la serenitat davant dels atacs que li llençaven.

La seva gran prudència era conseqüència de la seva profunda unió amb Déu.

La prudència no és només el resultat de l'esforç humà que s'adquireix amb l'experiència i l'educació. És també un do de Déu, per això el cristià invoca l'Esperit Consolador per aprendre a discernir, per saber estimar aquesta vida que ens fa lliures davant de Déu.

L'home prudent reflexiona i prega abans d'actuar; medita abans de parlar; posa a la balança els pros i els contres; camina pel camí de la docilitat escoltant els consells dels qui tenen experiència. La reflexió condueix a una determinació, a un judici i, finalment, a l'acció, a fer el que està bé. Qui és prudent és equilibrat, característica clara de la maduresa espiritual.

Sobretot, i per sobre de tot, la prudència cristiana és una decisió pel Regne del cel: particularment prudent és qui, havent reconegut el valor màxim del seguiment de Crist, s'encara amb decisió i amb alegria a qualsevol renúncia i fatiga pel Regne. La veritable prudència és la generosa disposició a deixar-ho tot abans que renunciar a Crist, és renunciar a tot per guanyar Crist. El cristià sap arriscar-ho tot; i això crea aquesta "barreja" d'imprevisibilitat i confiança en la Providència que constitueix la prudència cristiana, virtut que juga un paper central i essencial a la vida espiritual. Si s'elimina la prudència, tot l'edifici moral no s'aguanta i s'enfonsa.

